

 HARLEQUIN®
TM

 JALOOLINE ROMAAN

*Mägilasele
andumine*

Terri Brisbin

Terri Brisbin
Yield to the Highlander
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaane-kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Theresa S. Brisbin
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M02285315
ISBN 978-9949-25-666-2

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Oma kirjanikukarjääri jooksul olen kogenud hetki, mil tühjad leheküljed mind pilkavad ja piinavad, pannes proovile, kas ma suudan täita neid sõnadega, mis väärivad lugemist. Neil pimedatel aegadel (ja headel aegadel samuti) on minu jaoks asendamatuks osutunud kaks kindlat autorite rühmitust – Hussies ja Hermits.

Hussies – Harlequini ajalooliste romaanide autorid –, tänan, et pakkusite mulle turvatunnet viimaste aastate kirjutamise ja kirjastamise hulluses. Kui ma vajan vastuseid, nõuandeid, abi pealkirjadega või lihtsalt seltsi, pakute seda teie... 24/7/365.

Hermits – imeline seltskond kirjanikke, kes kogunevad igal aastal Lowcountrys Lõuna-Californias, et rannas kirjutada –, tänan, et aitasite mul taastuda, toibuda, kosuda ja uuesti keskenduda!

Esimene peatükk

Tegemist ei olnud niisuguse naisega, kes talle tavaliselt silma jääks, ent nüüd see juhtus.

Aidan MacLerie otsustas tagasiteel kindlusesse peatuda ja küla keskel asuva kaevu juures janu kustutada. Tema mehed jätkasid Aidani puhkehetke ajal teekonda ülesmäge, suundudes naiste ja perede juurde, kes nende naasmist ootasid. See koht oli üks Aidani lemmikutest, kui ta otsis naisterahva seltsi, ja ta pidi harva pettuma.

Ta kastis kruusi ämbrisse ja jälgis juues üle selle serva naise lähenemist. Naine pigem lonkis, kui kõndis, lopsakad puusad õõtsumas, kui ta rajalt kaevu juurde pöördus. Ta kandis kätel ämbrit, surudes seda rindade vastu, mis Aidani arvates olid niisama vormikad kui naise puusad. Pearäti järgi, mida ta juuste katmiseks kandis, teadis Aidan, et tegemist oli abielunaise või ehk ka tema teise lemmiku – lesega.

Lesed olid tema tähelepanu peamiseks sihtmärgiks. Lisaks kõigele muule olid nad armatsemises ja neid ümbritsevas maailmas kogenud, seega polnud neil tühje ettekujutusi selle kohta, millist rolli nendega seotud afäärid Aidani elus mängisid. Naine vaatas üles ja naeratas talle pehmelt, see pani mehe keha naudinguootuses kangesuma.

Oh jaa, see naine oleks tema tavapärastest voodikaaslastest erinev, nauding kuuluks neile. Ta oleks Aidani oma.

„Kena päeva,” ütles Aidan vastu naeratades ja tõusis püsti, kui naine kaevule lähemale jõudis. „Palun...” sirutas Aidan käe ämbri järele, „...luba mul see sinu jaoks täita.”

„Tänan, mu lord,” vastas naine häälega, mis paiskas ihaspiraalid läbi Aidani keha. Naiselikud maalähedased, meelad toonid, mis sobitusid tulija ülejäänud olekuga. Ta hüüab selle häälega varsti Aidani nime, kui mees ta täidab ja naise vabanemiseni juhatab. Aidan hajutas need mõtted, visates kaevuämbri alla ja tõmmates üles, kui see vett täis sai.

„Sa tead, kes ma olen?” küsis ta. Aidan ei mäletanud, et oleks selle naisega varem kohtunud.

„Jaa, mu lord,” vastas naine ja võttis talt vett täis ämbri vastu. „Te olete krahvi vanim poeg.”

„Aidan,” vastas mees. Ta pidi kuulma oma nime selle naise huulilt. Tema peenis seisis, ihu kiheles ning veri vemmeldas ootusärevusest. „Minu nimi on Aidan.”

„Jah, mu lord,” ütles naine. Ta hakkas taganema, noogutades viisakusest, ent Aidan ei kavatsenudki lasta naisel põgeneda enne, kui on tema isiku kindlaks teinud.

„Ma olen nõrgemal positsioonil, emand. Sina tead, kes ma olen, kuid ma ei mäleta sinuga kohtumist.”

„Me pole kunagi kohtunud, mu lord. Ma olen Catriona MacKenzie,” vastas naine. Ta vaatas Aidanile silma ja mees märkas, et naine oli vanem, kui ta oli algselt arvanud, ehk vanemgi kui ta ise.

„Kuidas MacKenzie Lairig Dubhi sattus?” MacKenzieid olid kaua aega MacLeriede vastased olnud, kuni Aidani

õemees, Rob Matheson, oli sundinud mõlemaid klanne läbirääkimisi pidama, mis leevendas pingeid mägismaa kahe kõige võimsama klanni vahel.

„Ma abiellusin Gowan MacLeriega.” Lihtne ja otsekohene ning see oleks võinud purustada nõrgema mehe lootused. Ent mitte Aidani omi.

Gowan oli üks Ruriku meestest ning kõvasti vanem kui Aidan ja tema naine. Ta oli ka osav sõdalaste treenija, kes oli sageli Lairig Dubhist eemal, krahvi teistes valdustes. Aidan naeratas, võimalused olid iga hetkega avardumas. Ta ei tahtnud naist veel minna lasta ja astus lähemale, võttes tal ämbri käest ja andes märku, et naine teed näitaks.

„Luba mul seda sinu eest kanda,” ütles Aidan.

Paistis, nagu tahaks naine vastu vaielda, sest ta armsad huuled tõmbusid kriipsuks ja sügavsinised silmad välgatasid nagu jää. Ent pärast väga lühikest kõhklust ta pöördus ja juhatas Aidani ühele kitsastest teeradadest, mis suundusid väikeste majakeste kobarani. Aidan kasutas ära võimaluse emand Catriona MacKenzie lähemalt uurida, kui naine tema ees kõndis.

Tumepruunid juuksesalgud turritasid ta pearäti alt ja Aidan tundis kihku rätik lahti tõmmata. Ta juurdles, kas Catriona juuksed langeksid üle ta ilusa taguotsa ja õõtsuksid kõndimise taktis. Kätt allapoole sirutades ja ämbriga oma tegevust varjates sikutas Aidan pükse laiemaks, et teha ruumi ereksioonile, mis ei kavatsenudki järele anda. Vähemalt mitte enne, kui ta on leidnud võimaluse, kuidas emand MacKenzie oma voodisse saada, alasti ja väänlevana ja avatuna tema puudutusele.

Catriona pöördus vasakule jäävale teerajale ja peatus viimase majakese ees. Aidan vaatas ümberringi, kuulatades

märki selle kohta, kas teised on läheduses. Kuigi ta ei otsinud tavaliselt abielunaisi, ei eiranud ta neid samuti ja siin oli üks, kelle ta oli otsustanud vallutada. Ta kavatses olla diskreetne, valmistamata naisele ja tolle abikaasale tarbetult piinlikkust, ent ta kavatses Catriona enda omaks teha.

Varsti.

Catriona pöördus Aidani poole ja sirutas käed välja, et ämber vastu võtta. Selle asemel pani Aidan ämbri maha ja võttis ühe Catriona välja sirutatud käe enda omasse, tõstes selle oma suu juurde. Õrn sikutus reetis Catriona närvilisust, ent seejärel ta leebus.

„Ma tänan teid abi eest, mu lord,” ütles ta, püüdes taanduda, ent mehe haare tegi selle võimatuks.

„Järgmise kohtumiseni, emand,” sosistas Aidan.

Ta suudles naise käeselga ja keeras selle siis ringi ning kattis suuga ta randme. Aidan vaatas Catrionale silma ja puudutas aeglaselt keeleotsaga kohta, kus naise pulss naha lähedal lõi. Catriona üllatunud ohe kajas neid ümbritsevas vaikuses.

Aidan lasi ta käe lahti, püüdes mitte silmitseda Catriona rindu, kuid ta oli märganud, kuidas naise nibud kõvastusid ja läbi kleidikanga paistsid. Aidan naeratas varjamatult, kui Catriona käed rinnale ristas ja salli õlgadele tõmbas, et end kinni katta.

Aidan pöördus sõnagi lausumata ja suundus tulnud teed mööda tagasi kaevu juurde, jättes minnes tee meelde. Aidan nägi erutust Catriona kehas ja kuulis seda viisist, kuidas naise hingamine muutus pinnapealseks ja kiireks...